770 Nate tibi iuro, quod nos auditq; videtq;,
Hoc te, quem spectas, hoc te, qui tēperat orbem,
Sole satum, si ficta loquor, neget ipse videndum
Se mihi, sitq; oculis lux ista nouissima nostris.
Nec longus patrios labor est tibi nosse penates,
775 Vnde oritur terræ domus est contermina nostræ,
Si modo fert animus, gradere, & scitabere ab ipso.
Emicat extemplo lætus post talia matris
Dicta suæ Phaethon, & concipit æthera mente.
Aethiopasq; suos, positosq; sub ignibus Indos
780 Sydereis transit, patriosq; adit impiger ortus.

P. OVI. NASO. METAMORPHOSEON LIB. II.

EGIA solis erat sublimibus alta columnis,
Clara micante auro, flammasq; imitante Pyropo,
Cuius ebur nitidū fastigia summa tegebat,
Argenti bifores radiabāt lumine valuæ.
5 Materiam superabat opus. nam Mulciber illic
Aequora cælarat medias cingentia terras,
Terrarūq; orbem, cœlūq;, quod imminet orbi.
Cœruleos habet vnda deos, Tritona canorum,
Protheaq; ambiguū, balenarumq; prementem
10 Aegæona suis immania terga lacertis,
Doridaq;, & natas, quarum pars nare videtur,
Pars in mole sedens virides siccare capillos,
Pisce vehi quædam, facies non omnibus vna,
Non diuersa tamen, qualem decet esse sororū.

Terra viros, vrbesq; gerit, ſyluasq;, ferasq;, 15
Fluminaq;, & nymphas, & cætera numina ruris.
Hæc ſuper impoſita eſt cœli fulgentis imago,
Signaq; ſex foribus dextris, totidemq; ſiniſtris.
Quo ſimul accliuo Climeneia limite proles
Venit, & intrauit dubitati tecta parentis, 20
Protinus ad patrios ſua fert veſtigia vultus,
Conſiſtitq; procul, (neq; enim propiora ferebat
Lumina,) purpurea velatus veſte ſedebat
In ſolio Phœbus claris lucente ſmaragdis.
A dextra, leuaq; dies, & menſis, & annus, 25
Sæculaq;, & poſitæ ſpaciis æqualibus horæ.
Verq; nouum ſtabat cinctum florente corona.
Stabat nuda æſtas, & ſpicea ſerta gerebat.
Stabat & autumnus calcatis ſordidus vuis,
Et glacialis hyems canos hirſuta capillos. 30
Ille loco medius rerum nouitate pauentem
Sol oculis iuuenẽ, quibus aſpicit omnia, vidit.
Quæq; viæ tibi cauſa? quid hac ait arce petiſti
Progenies Phaethon haud inficianda parenti?
Ille refert, o lux immenſi publica mundi
Phœbe pater, ſi das vſum mihi nominis huius, 35
Nec falſa Clymene culpã ſub imagine cælat,
Pignora da genitor, per quæ tua vera propago
Credar, & hunc animis errorẽ detrahe noſtris.
Dixerat, & genitor circũ caput omne micantes
Depoſuit radios, propiusq; accedere iuſſit. 40
Amplexuq; dato, nec tu meus eſſe negari
Dignus es, & Clymene veros ait edidit ortus.
Quoq; minus dubites, q̃d vis, pete munus, & illud
Me tribuente feres. promiſſi teſtis adeſto 45

Dis iuranda palus oculis incognita nostris.
Vix bene desierat, currus petit ille paternos,
Inq; diem alipedum ius, & moderamen equorũ.
Pœnituit iurasse patrem, qui terq;, quaterq;
50 Concutiens illustre caput, temeraria dixit
Vox mea facta tua est, vtinam promissa liceret
Non dare, confiteor, solum hoc tibi nate negarem.
Dissuadere licet, non est tua tuta voluntas.
Magna petis Phaethon, & quæ non viribus istis
55 Munera conueniunt, nec tam puerilibus annis.
Sors tua mortalis, non est mortale, quod optas.
Plus etiam, quã quod superis contingere fas est,
Nescius affectas. placeat sibi quisq; licebit,
Non tamen ignifero quisquam consistere in axe
60 Me valet excepto, vasti quoq; rector olympi
Qui fera terribili iaculatur fulmina dextra,
Non aget hos currus. & qd Ioue maius habetur?
Ardua prima via est, & qua vix mane recentes
Enituntur equi, medio est altissima cœlo,
65 Vnde mare, & terras ipsi mihi sæpe videre
Fit timor, & pauida trepidat formidine pectus.
Vltima prona via est, & eget moderamine certo.
Tunc etiam, quæ me subiectis excipit vndis,
Ne ferar in præceps, Tethys solet ipsa vereri.
70 Adde quod assidua rapitur vertigine cœlum,
Syderaq; alta trahit, celeriq; volumine torquet,
Nitor in aduersum, nec me, qui cætera, vincit
Impetus, & rapido contrarius euehor orbi.
Finge datos currus, quid ages? poteris ne rotatis
75 Obuius ire polis, ne te citus auferat axis?
Forsitan & lucos illic, vrbesq; deorum

Concipias animo, delubraq; ditia donis
Esse, per insidias iter est, formasq; ferarum.
Vtq; viam teneas, nulloq; errore traharis,
Per tamen aduersi gradieris cornua tauri, 80
Aemoniosq; arcus, violentiq; ora leonis
Sæuaq; circuitu curuantem brachia longo
Scorpion, atq; aliter curuantem brachia cancrum.
Nec tibi quadrupedes animosos ignibus illis,
Quos in pectore habent, q̃s ore, & naribus efflant, 85
Impromptu regere est, vix me patiuntur, vbi acres
Incaluere animi, ceruixq; repugnat habenis.
At tu, funesti ne sim tibi muneris author,
Nate caue, dum resq; sinit, tua corrige vota.
Scilicet vt nostro genitum te sanguine credas, 90
Pignora certa petis, do pignora certa timendo.
Et patrio pater esse metu probor, aspice vultus
Ecce meos, vtinamq; oculos in pectore posses
Inserere, & patrias intus deprendere curas.
Deniq; quicquid habet diues, circunspice, mũdus, 95
Deq; tot, ac tantis cœli, terræq;, marisq;,
Posse bonis aliquid, nullam patiere repulsam.
Deprecor hoc vnum, quod vero nomine pœna,
Non honor est. pœnã Phaethon, p munere poscis.
Quid mea colla tenes blandis ignare lacertis? 100
Ne dubita, dabitur stygias iurauimus vndas,
Quodcunq; optaris, sed tu sapientius opta.
Finierat monitus, dictis tamen ille repugnat,
Propositũq; premit, flagratq; cupidine currus.
Ergo qua licuit genitor cunctatus ad altos 105
Deducit iuuenem, vulcania munera, currus.
Aureus axis erat, temo aureus, aurea summæ

Curuatura rotæ, radiorum argenteus ordo.
Per iuga chrysolithi, positæq; ex ordine gemmæ
110 Clara repercusso reddebant lumina Phœbo.
Dumq; ea magnanimus Phaethon mirat̃, opusq;,
Perspicit, ecce vigil nitido patefecit ab ortu
Purpureas aurora fores, & plena rosarum
Atria, diffugiunt stellæ, quarum agmina cogit
115 Lucifer, & cœli statione nouissimus exit.
Tum pater vt terras, mundũq; rubescere vidit,
Cornuaq; extremæ velut euanescere Lunæ,
Iungere æquos Titan velocibus imperat horis.
Iussa deæ celeres peragunt, ignemq; vomentes
120 Ambrosiæ succo saturos præsepibus altis
Quadrupedes ducunt, adduntq; sonantia frena.
Tum pater ora sui sacro medicamine nati
Contigit, & rapidæ fecit patientia flammæ,
Imposuitq; comæ radios, præsagaq; luctus
125 Pectore sollicito repetens suspiria, dixit,
Si potes his saltem monitis parere parentis,
Parce puer stimulis, & fortius vtere loris.
Sponte sua properant, labor est inhibere volantes.
Nec tibi directos placeat via quinq; per arcus.
130 Sectus in obliquum est lato curuamine limes,
Zonarumq; trium contentus fine, polumq;
Effugit australem, iunctãq; aquilonibus arcton,
Hac sit iter, manifesta rotæ vestigia cernes.
Vtq; ferant æquos & cœlum, & terra calores,
135 Nec preme, nec summũ molire per æthera currũ.
Altius egressus cœlestia signa cremabis,
Inferius terras, medio tutissimus ibis.
Neu te dexterior tortum declinet ad anguem,

Neve ſiniſterior preſſam rota ducat ad aram,
Inter vtrunq; tene fortunæ cætera mando, 140
Quæ iuuet, & melius, quã tu tibi conſulat, opto.
Dum loquor, heſperio poſitas in littore metas
Humida nox tetigit. non eſt mora libera nobis.
Poſcimur, & fulget tenebris Aurora fugatis.
Corripe lora manu, vel, ſi mutabile pectus 145
Eſt tibi, conſiliis, non curribus vtere noſtris,
Dum potes, & ſolidis etiam nunc ſedibus aſtas,
Dumq; male optatos non dũ premis inſcius axes.
Quæ tutus ſpectes, ſine, me dare lumina terris
Occupat ille leuem iuuenili corpore currum, 150
Statq; ſuper, manibusq; datas cõtingere habenas
Gaudet, & inuito grates agit ille parenti.
Interea volucres Pyroeis, Eous & Aethon
Solis equi, quartusq; Phlegon hinnitibus auras
Flãmiferis implẽt, pedibusq; repagula pulſant. 155
Quæ poſt, quã Tethys fatorum ignara nepotis,
Reppulit, & facta eſt immenſi copia cœli,
Corripuere viam, pedibusq; per aera motis
Obſtantes ſcindunt nebulas, penniſq; leuati
Prætereunt ortos iſdem de partibus euros. 160
Sed leue pondus erat, nec q̃d cognoſcere poſſent
Solis equi, ſolitaq; iugum grauitate carebat.
Vtq; labant curuæ iuſto ſine pondere naues,
Perq; mare inſtabiles nimia leuitate feruntur,
Sic onere inſueto vacuos dat in aere ſaltus, 165
Succutiturq; alte, ſimiliſq; eſt currus inani.
Quod ſimulac ſenſere, ruunt, tritumq; relinquũt
Quadriiugi ſpaciũ, nec, quo prius, ordine currũt.
Ipſe pauet, nec qua commiſſas flectat habenas,

170 Nec ſcit, qua ſit iter, nec, ſi ſciat, imperet illis.
Tum primum radiis gelidi caluere triones,
Et vetito fruſtra tentarunt æquore tingi.
Quæq; polo poſita eſt glaciali proxima ſerpens
Frigore pigra prius, nec formidabilis vlli
175 Incaluit, ſumpſitq; nouas feruoribus iras.
Te quoq; turbatum memorant fugiſſe Boote,
Quamuis tardus eras, & te tua plauſtra tenebant.
Vt vero terras deſpexit ab æthere ſummo
Infœlix Phaethon penitus, penitusq; iacentes,
180 Palluit, & ſubito genua intremuere timore,
Suntq; oculis tenebræ per tantũ lumen obortæ.
Et iam mallet equos nunquã tetigiſſe paternos,
Iam cognoſce genus piget, & valuiſſe rogando,
Iam Meropis dici cupiens, ita fertur, vt acta
185 Præcipiti pinus Borea, cui cuncta remiſit
Frena ſuus rector, quam dis, votisq; reliquit.
Quid faciat? multum cœli poſt terga relictum,
Ante oculos plus eſt, animo metitur vtrunq;,
Et modo, quos illi fas tum contingere non eſt,
190 Proſpicit occaſus, interdum reſpicit ortus.
Quidq; agat ignarus, ſtupet, & nec frena remittit,
Nec retinere valet, nec nomina nouit equorum.
Sparſa quoq; in vario paſſim miracula cœlo,
Vaſtarumq; videt trepidus ſimulacra ferarum.
195 Eſt locus, in geminos vbi brachia concauat arcus
Scorpius, & cauda, flexisq;, vtrinq; lacertis
Porrigit in ſpacium ſignorum membra duorum.
Hunc puer vt nigri madidum ſudore veneni
Vulnera curuata minitantem cuſpide vidit,
200 Mentis inops, gelida formidine, lora remiſit.

Quæ post, quam summo tetigere iacentia tergo,
Expatiantur equi, nulloq; inhibente per auras
Ignotæ regionis eunt, quaq; impetus egit,
Hac sine lege ruunt, altoq; sub æthere fixis
Incursant stellis, rapiuntq; per auia currum. 205
Et modo summa petunt, modo per decliua, viasq;
Præcipites spacio terræ propiore feruntur,
Inferiusq; suis fraternos currere Luna
Admiratur equos, combustaq; nubila fumant.
Corripitur flammis vt quæq; altissima tellus, 210
Fissaq; agit rimas, & succis aret ademptis.
Pabula canescunt, cum frondibus vritur arbor,
Materiamq; suo præbet seges arida damno.
Parua queror, magnæ pereunt cũ mœnibus vrbes,
Cumq; suis totas populis incendia gentes 215
In cinerem vertunt, syluæ cum montibus ardent.
Ardet Athos, Taurusq; Cilix, & Tmolus, & Oete,
Et tum sicca prius celeberrima fontibus Ida,
Virgineusq; Helicon, & non dũ Oeagrius Aemus,
Ardet in immensum geminatis ignibus Aetna, 220
Parnasusq; biceps, & Eryx, & Cynthus, & Othrys,
Et tandem niuibus Rhodope caritura, Mimasq;,
Dindymaq;, & Mycale, natusq; ad sacra Citheron,
Nec prosunt Scythiæ sua frigora, Caucasus ardet,
Ossaq; cum Pindo, maiorq; ambobus Olympus, 225
Aeriæq; alpes, & nubifer Appenninus.
Tum vero Phaethon cunctis e partibus orbem
Aspicit accensum, nec tantos sustinet æstus,
Feruentesq; auras velut e fornace profunda
Ore trahit, currusq; suos candescere sentit, 230
Et neq; iam cineres, eiectatamq; fauillam

Ferre potest, calidoq; inuoluitur vndiq; fumo.
Quoq; eat, aut vbi sit, picea caligine tectus
Nescit, & arbitrio volucrum raptatur equorum.
235 Sanguine tum credunt in corpora summa vocato
Aethiopum populos nigrum traxisse colorem.
Tum facta est Lybiæ raptis humoribus æstu
Arida, tum nymphæ passis, fontesq;, lacusq;
Defleuere comis, quærit Bœotia Dircen,
240 Argos Amymonen, Ephyre Pyrenidas vndas.
Nec sortita loco distantes flumina ripas
Tuta manent, mediis Tanais fumauit in vndis,
Peneusq; senex, Teuthranthæusq; Caycus,
Et celer Ismenos cum phocaico Erymantho,
245 Arsurusq; iterum Xanthus, flauusq; Lycormas,
Quiq; recuruatis ludit Mæander in vndis,
Mygdoniusq; Melas, & tænarous Eurotas.
Arsit & Euphrates, babylonius arsis Orontes,
Thermodoonq; citus, Gãgesq;, & Phasis, & Hister.
250 Aestuat Alpheus, ripæ sperchiades ardent.
Quodq; suo Tagus amne vehit, fluit ignibus aurũ.
Et quæ mæonias celebrabant carmine ripas
Flumineæ volucres medio caluere Caystro.
Nilus in extremum fugit perterritus orbem,
255 Occuluitq; caput, quod adhuc latet. hostia septem
Puluerulenta vacant. septem sine flumine valles.
Fors eadẽ Ismarios Hebrũ cum Strymone siccat,
Hesperiosq; amnes Rhenũ, Rhodanũq; Padumq;,
Cuiq; fuit rerum promissa potentia Tybrim.
260 Dissilit omne solũ, penetratq; in tartara rimis
Lumen, & infernũ terret cum coniuge regem.
Et mare contrahitur, siccæq; est campus arenæ.

Quod modo pontus erat, quosq; altũ texerat æquor,
Existunt montes, & sparsas cycladas augent.
Ima petunt pisces, nec se super æquora curui 265
Tollere consuetas audent delphines in auras.
Corpora phocarum summo resupina profundo
Exanimata iacent. ipsum quoq; Nerea fama est,
Doridaq;, & natas tepidis latuisse sub vndis.
Ter Neptunus aquis cum toruo brachia vultu 270
Exerere ausus erat, ter non tulit aeris ignes.
Alma tamen Tellus, vt erat circundata ponto
Inter aquas pelagi, contractosq; vndiq; fontes,
Qui se condiderant in opacæ viscera matris,
Sustulit omniferos collo tenus arida vultus, 275
Opposuitq; manum fronti, magnoq; tremore
Omnia concutiens paulum subsedit, & infra
Quam solet esse, fuit, sacraq; ita voce locuta est.
Si placet hoc, meruiq;, quid o tua fulmina cessant
Summe deum? liceat perituræ viribus ignis, 280
Igne perire tuo, clademq; authore leuare.
Vix equidem fauces hæc ipsa in verba resoluo.
(Presserat ora vapor) tostos en aspice crines,
Inq; oculis fumum. volitant super ora fauillæ.
Hos ne mihi fructus? hunc fertilitatis honorem, 285
Officiiq; refers, q; adunci vulnera aratri,
Rastorumq; fero, totoq; exerceor anno?
Quod pecori frondes, alimentaq; mitia fruges
Humano generi, vobis quoq; thura ministro?
Sed tamen exitium fac me meruisse, quid vndæ? 290
Quid meruit frater? cur illi tradita sorte
Aequora decrescũt, & ab æthere longius absunt?
Quod si nec fratris, nec te mea gratia tangit,

At cœli miserere tui, circunspice, vtrinq;
295 Fumat vterq; polus, quos si violauerit ignis,
Atria vestra ruent. Atlas en ipse laborat,
Vixq; suis humeris candentem sustinet axem.
Si freta, si terræ pereunt, si regia cœli,
In chaos antiquũ confundimur. eripe flammis,
300 Si quid adhuc superest, & rerũ consule summæ.
Dixerat hæc tellus, neque em̃ tolerare vaporem
Vlterius potuit, nec dicere plura, suumq;
Rettulit os in se, propioraq; manibus antra.
At pater omnipotens superos testatus, & ipsum,
305 Qui dederat currus, nisi opem ferat, omnia fato
Interitura graui, summam petit arduus arcem,
Vnde solet nubes latis inducere terris,
Vnde mouet tonitrus, vibrataq; fulmina iactat.
Sed neq; quas posset terris inducere nubes
310 Tunc habuit, nec quos cœlo demitteret imbres.
Intonat, & dextra libratum fulmen ab aure
Misit in aurigam, pariterq;, animaq;, rotisq;
Exuit, & sæuis compescuit ignibus ignes.
Consternuntur equi, & saltu in contraria facto
315 Colla iugo eripiunt, abruptaq; lora relinquunt.
Illic frena iacent, illic temone reuulsus
Axis, in hac radij fractarum parte rotarum,
Sparsaq; sunt late laceri vestigia currus.
At Phaethon rutilos flamma populante capillos,
320 Voluitur in præceps, longoq; per aera tractu
Fertur, vt interdum de cœlo stella sereno,
Et si non cecidit, potuit cecidisse videri.
Quem procul a patria diuerso maximus orbe
Excipit Eridanus, fumantiaq; abluit ora.

Naiades hesperiæ trifida fumantia flamma 325
Corpora dant tumulo, signāt quoq; carmine saxū.
Hic situs est Phaethon currus auriga paterni,
Quem si non tenuit, magnis tamen excidit ausis.
At pater obductos luctu miserabilis ægro
Condiderat vultus, & si modo credimus, vnum 330
Isse diem sine Sole ferunt, incendia lumen
Præbebant, aliquisq; malo fuit vsus in illo.
At Clymene post, quā dixit, quæcunq; fuerunt
In tantis dicenda malis, lugubris, & amens,
Et laniata sinus totum percensuit orbem, 335
Exanimes artus primo, mox ossa requirens.
Repperit ossa tamen peregrina condita ripa,
Incubuitq; loco, nomenq; in marmore lectum
Perfudit lachrymis, & aperto pectore fouit.
Nec minus Heliades lugent, & inania morti 340
Munera dant lachrymas, & cæsæ pectora palmis
Non auditurum miseras Phaethonta querelas
Nocte, dieq; vocant, asternunturq; sepulchro.
Luna quater iunctis implerat cornibus orbem,
Ille more suo (nam morem fecerat vsus) 345
Plangorem dederant, e quis Phaethusa sororum
Maxima cum vellet terræ procūbere, quæsta est
Diriguisse pedes, ad quam conata venire
Candida Lampetie, subita radice retenta est.
Tertia cum crinem manibus laniare pararet, 350
Auellit frondes hæc stipite crura teneri,
Illa dolet fieri longos sua brachia ramos,
Dumq; ea mirantur, complectitur inguina cortex,
Perq; gradus vterū, pectusq;, humerosq;, manusq;
Ambit, & extabant tantū ora vocantia matrem. 355

Quid faciat mater? nisi quo trahit impetus illam,
Huc eat, atque illuc, & dum licet oscula iungat?
Non satis est, truncis auellere corpora tentat,
Et teneros manibus ramos abrumpit, at inde
360 Sanguineæ manant tanquam de vulnere guttæ.
Parce precor mater, quæcunq; est saucia clamat.
Parce precor, nostrũ laceratur in arbore corpus.
Iamq; vale, cortex in verba nouissima venit.
Inde fluunt lachrymæ, stillataq; sole rigescunt
365 De ramis electra nouis, quæ lucidus amnis
Excipit, & nuribus mittit gestanda latinis.
Affuit huic monstro proles Stheneleia Cygnus,
Qui tibi materno quamuis a sanguine iunctus,
Mente tamen Phaethon propior fuit, ille relicto,
370 (Nam Ligurũ populos, & magnas rexerat vrbes)
Imperio ripas virides, amnemq; querelis
Eridanum implerat, syluamq; sororibus auctam.
Cum vox est tenuata viro, canæq; capillos
Dissimulant plumæ, collumq; a pectore longe
375 Porrigitur, digitosq; ligat iunctura rubentes.
Penna latus velat. tenet os sine acumine rostrum.
Fit noua Cygnus auis, nec se cœloq;, Iouiq;
Credit, vt iniuste missi memor ignis ab illo.
Stagna petit, patulosq; lacus, ignemq; perosus,
380 Quæ colat, elegit, contraria flumina flammis.
Squallidus interea genitor Phaethontis, & expers
Ipse sui decoris, qualis cum deficit orbi,
Esse solet, lucemq; odit, seq; ipse, diemq;,
Dateq; animũ in luctus, & luctibus adiicit iram,
385 Officiumq; negat mundo. satis inquit ab æui
Sors mea principiis fuit irrequieta, pigetq;

Actorum ſine fine mihi, ſine honore laborum.
Quilibet alter agat portantes lumina currus.
Si nemo eſt, omnesq; Dei non poſſe fatentur,
Ipſe agat, vt ſaltem dum noſtras tentat habenas, 390
Orbatura patres aliquando fulmina ponat.
Tunc ſciet ignipedum vires expertus equorum
Non meruiſſe necem, qui non bene rexerit illos.
Talia dicentem circunſtant omnia Solem
Numina, neu velit tenebras inducere rebus. 395
Supplice voce rogãt. miſſos quoq; Iuppiter ignes
Excuſat, precibusq; minas regaliter addit.
Colligit amentes, & adhuc terrore pauentes
Phœbus equos, ſtimuloq; dolẽs, & verbere ſæuit,
Sæuit enim, natumq; obiectat, & imputat illis. 400
At pater omnipotens ingentia mœnia cœli
Circuit, & nequit labefactum viribus ignis
Corruat, explorat. quæ poſt, quam firma, ſuiq;
Roboris eſſe videt, terras, hominumq; labores
Perſpicit. Arcadiæ tamen eſt impenſior illi 405
Cura ſuæ, fontesq;, & non dum audentia labi
Flumina reſtituit. dat terræ gramina, frondes
Arboribus, læſasq; iubet reuireſcere ſyluas.
Dum redit, itq; frequens, in virgine Nonacrina
Hæſit, & accepti caluere ſub oſſibus ignes. 410
Non erat huius opus lanam mollire trahendo,
Nec poſitas variare comas, ſed fibula veſtem,
Vitta coercebat neglectos alba capillos.
Et modo leue manu iaculũ, modo ſumpſerat arcũ.
Miles erat Phœbes. nec Mænalon attigit vlla 415
Gratior hac Triuiæ. Sed nulla potẽtia longa eſt.
Vlterius ſpacium medio Sol altus habebat,

Cum ſubit illa nemus, q̃d nulla ceciderat ætas,
Exuit hic humero pharetram, lentosq; retendit
420 Arcus, inq; ſolo quod texerat herba, iacebat,
Et pictam poſita pharetram ceruice premebat.
Iuppiter vt vidit feſſam, & cuſtode vacantem,
Hoc certe furtum coniux mea neſciet, inquit,
Aut ſi reſcierit, ſunt o ſunt iurgia tanti?
425 Protinus induitur faciem, cultumq; Dianæ,
Atq; ait, o comitum virgo pars vna mearum,
In quibus es venata iugis? de ceſpite virgo
Se leuat, & ſalue numen me iudice dixit,
Audiat ipſe licet, maius Ioue, ridet, & audit,
430 Et ſibi præferri ſe gaudet, & oſcula iungit
Nec moderata ſatis, nec ſic a virgine danda.
Qua venata foret ſylua narrare parantem
Impedit amplexu, nec ſe ſine crimine prodit.
Illa quidẽ contra, quantum modo fœmina poſſet,
435 Aſpiceres vtinam Saturnia, mitior eſſes.
Illa quidem pugnat, ſed quæ ſuperare puella?
Quisve Iouem poterat? ſuperũ petit æthera victor
Iuppiter, huic odio nemus eſt, & conſcia ſylua.
Vnde pedem referens, pene eſt oblita pharetram
440 Tollere, cum telis, & quẽ ſuſpenderat arcum.
Ecce ſuo comita choro Dictynna per altum
Mænalon ingrediens, & cæde ſuperba ferarum
Aſpicit hanc, viſamq; vocat, clamata refugit,
Et timuit primo ne Iuppiter eſſet in illa.
445 Sed poſt, quam pariter nymphas incedere vidit,
Senſit abeſſe dolos, numerũq; acceſſit ad harum.
Heu quã difficile eſt crimen non prodere vultu.
Vix oculos attollit humo, nec, vt ante ſolebat,

Iuncta deæ lateri, nec toto est agmine prima.
Sed silet, & læsi dat signa rubore pudoris. 450
Et, nisi quod virgo est, poterat sentire Diana
Mille notis culpam. nymphæ sensisse feruntur.
Orbe resurgebant lunaria cornua nono,
Cum dea venatrix fraternis languida flammis,
Nacta nemus gelidũ, de quo cũ murmure labens 455
Ibat, & attritas versabat riuus arenas.
Vt loca laudauit, summas pede contigit vndas.
His quoq; laudatis, procul est, ait, arbiter omnis.
Nũda superfusis tingamus corpora lymphis.
Parrhasis erubuit, cunctæ velamina ponunt. 460
Vna moras quærit. dubitanti vestis adempta est,
Qua posita nudo patuit cum corpore crimen.
Attonitæ, manibusq; vterum cælare volenti
I procul hinc dixit, nec sacros pollue fontes
Cynthia, deq; suo iussit secedere cœtu. 465
Senserat hoc olim magni matrona Tonantis,
Distuleratq; graues in idonea tempora pœnas.
Causa moræ nulla est, & iam puer Arcas (id ipm
Indoluit Iuno) fuerat de pellice natus.
Quo simul obuertit sæuam cum lumine mentem, 470
Scilicet hoc etiam restabat adultera, dixit,
Vt fœcunda fores, fieretq; iniuria partu
Nota, Iouisq; mei testatum dedecus esset.
Haud impune feres, adimã tibi nanq; figuram,
Qua tibi, quaq; places nostro importuna marito. 475
Dixit, & arreptam prensis a fronte capillis
Strauit humi pronã. tendebat brachia supplex.
Brachia cœperunt nigris horrescere villis,
Curuariq; manus, & aduncos crescere in vngues,

480 Officioq; pedum fungi, laudataq; quondam
Ora Ioui lato fieri deformia rictu.
Neve preces animos, & verba precantia flectant,
Posse loqui eripitur. vox iracunda, minaxq;
Plenaq; terroris rauco de gutture fertur.
485 Mens antiqua manet, facta quoq; mansit in vrsa.
Assiduoq; suos gemitu testata dolores,
Qualescunq; manus ad cœlum, & sydera tollit,
Ingratumq; Iouem nequeat cum dicere, sentit.
Ah quoties sola non ausa quiescere sylua,
490 Ante domum, quondamq; suis errauit in agris.
Ah quoties per saxa canum latratibus acta est,
Venatrixq; metu venantum territa fugit.
Sæpe feris latuit visis, oblita quid esset,
Vrsaq; conspectos in montibus horruit vrsos,
495 Pertimuitq; lupos, quamuis pater esset in illis.
Ecce Lycaoniæ proles ignara parentis
Arcas adest ter quinq; ferens natalibus annos.
Dumq; feras sequitur, dum saltus eligit aptos,
Nexilibusq; plagis syluas Erymanthidos ambit,
500 Incidit in matrem, quæ restitit Arcade viso,
Et cognoscenti similis fuit. ille refugit,
Immotosq; oculos in se sine fine tenentem
Nescius extimuit, propiusq; accedere fugit.
Vulnifico fuerat fixurus pectora telo,
505 Arguit omnipotens, pariterq;, ipsosq;, nefasq;
Sustulit, & celeri raptos per inania vento
Imposuit cœlo, vicinaq; sydera fecit.
Intimuit Iuno post, quam inter sydera pellex
Fulsit, & ad canã descendit in æquora Tethym.
510 Oceanumq; senem, quorum reuerentia mouit

Sæpe deos, causamq; viæ scitantibus inquit.
Quæritis æthereis quare regina deorum
Sedibus hic adsim. pro me tenet altera cœlum.
Mentiar, obscurum nisi nox cum fecerit orbem, 515
Nuper honoratas summo mea vulnera cœlo
Videritis stellas illic, vbi circulus axem
Vltimus extremum, spacioq; breuissimus ambit.
Est vero cur quis Iunonem lædere nolit?
Offensamq; tremat, quæ prosum sola nocendo? 520
O ego quantũ egi. quam vasta potentia nostra est.
Esse hominem vetui, facta est dea. sic ego pœnas
Sontibus impono, sic est mea magna potestas.
Vendicet antiquam faciem, vultusq; ferinos
Detrahat, argolica quod in ante Phoronide fecit. 525
Cur non expulsa ducit Iunone, meoq;
Collocat in thalamo, socerumq; Lycaona sumat?
At vos si læsæ tangit contemptus alumnæ,
Gurgite Cœruleo septem prohibete triones,
Syderaq; in cœlum stupri mercede recepta 530
Pellite, ne puro tingatur in æquore pellex.
Di maris annuerant. habili Saturnia curru
Ingreditur liquidum pauonibus aera pictis,
Tam nuper pictis cæso pauonibus Argo,
Quam tu nuper eras, cum candidus ante fuisses, 535
Corue loquax subito nigrantes versus in alas.
Nam fuit hæc quondam niueis argentea pennis
Ales, vt æquaret totas sine labe columbas,
Nec seruaturis vigili capitolia voce
Cederet anseribus, nec amanti flumina cycno. 540
Lingua fuit damno lingua faciente loquaci,
Qui color albus erat, nunc est contrarius albo.

Pulchrior in tota, quam lariſſæa Coronis
Non fuit Aemonia. placuit tibi Delphice certe
Vel dum caſta fuit, vel inobſeruata, ſed ales
545 Senſit adulterium Phœbeius, vtq; latentem
Detegeret culpam non exorabilis index
Ad dominũ tendebat iter, quem garrula motis
Conſequitur pennis, ſcitetur vt omnia cornix,
Auditaq; viæ cauſa, non vtile carpis
550 Inquit iter, ne ſperne meæ præſagia linguæ.
Quid fuerim, quid ſimq;, vide, meritũq; require,
Inuenies nocuiſſe fidem. nam tempore quodam
Pallas Erichthoniũ prolem ſine matre creatam
Clauſerat Actæo texta de vimine ciſta.
555 Virginibusq; tribus gemino de Cecrope natis
Seruandã dederat, ſed enim inconfeſſa quid eſſet,
Et legem dederat, ſua ne ſecreta viderent.
Abdita fronde leui denſa ſpeculabar ab vlmo,
Quid facerent, commiſſa duæ ſine fraude tuentur
560 Pandroſos, atq; Herſe. timidas vocat vna ſorores
Aglauros, nodosq; manu diducit, & intus
Infantemq; vident, apporrectumq; draconem.
Acta deæ refero, pro quo mihi gratia talis
Redditur, vt dicar tutela pulſa Mineruæ.
565 Et ponar poſt noctis auem. mea pœna volucres
Admonuiſſe poteſt, ne voce pericula quærant.
At puto non vltro, nec quicquam tale rogantem
Me petiit, licet hoc ex ipſa Pallade quæras.
Quamuis irata eſt, non hoc irata negabit.
570 Nam me phocaica clarus tellure Coroneus
(Nota loquor) genuit, fueramq; ego regia virgo,
Diuitibusq; procis (ne me contemne) petebar.

Forma mihi nocuit, nam cum per littora lentis
Passibus, vt soleo, summa spaciarer arena,
Vidit, & incaluit pelagi deus, vtq; precando 575
Tempora cum blandis absumpsit inania verbis,
Vim parat, & sequitur, fugio densumq; relinquo
Littus, & in molli nequicquam lassor arena.
Inde deos, hominesq; voco, nec contigit vllum
Vox mea mortalem. mota est pro virgine virgo, 580
Auxiliumq; tulit. tendebam brachia cœlo,
Brachia cœperunt leuibus nigrescere pennis.
Reiicere ex humeris vestem molibar, at illa
Pluma erat, inq; cutem radices fixerat imas.
Plangere nuda meis conabar pectora palmis, 585
Sed neq; iam palmas, nec pectora nuda gerebam.
Currebam, nec, vt ante, pedes retinebat arena.
Sed summa tollebar humo. mox acta per auras
Euehor, & data sum comes inculpata Mineruæ.
Quid tamen hoc prodest si diro facta volucris 590
Crimine Nyctimene nostro successit honori?
An, quæ per totam res est notissima Lesbon,
Non audita tibi est, patrium temerasse cubile
Nyctimenen? auis illa quidem, sed conscia culpæ
Conspectum, lucemq; fugit, tenebrisq; pudorem 595
Cælat, & a cunctis expellitur æthere toto.
Talia dicenti tibi, ait, reuocamina coruus
Sint precor ista malo, nos vanũ spernimus omen.
Nec cœptum dimittit iter, dominoq; iacentem
Cum iuuene Hęmonio vidisse Coronida narrat. 600
Laurea delapsa est audito crimine amantis,
Et pariter, vultusq; deo, plectrumq;, colorq;
Excidit, vtq; animus tumida feruebat ab ira

Arma assueta capit, flexumq; a cornibus arcum
605 Tendit, & illa suo toties cum pectore iuncta
Indeuitato traiecit pectora telo.
Icta dedit gemitum, tractoq; a vulnere ferro
Candida puniceo perfudit membra cruore,
Et dixit, potui pœnas tibi Phœbe dedisse,
610 Sed peperisse prius. duo nunc moriemur in vna.
Hactenus, & pariter vitam cum sanguine fudit,
Corpus in ane animæ frigus lætale secutum est.
Pœnitet heu sero pœnæ crudelis amantem,
Seq; q; audierit, q; sic exarserit, odit.
615 Odit auem, per quam crimen, causamq; dolendi
Scire coactus erat, nec non arcumq;, manumq;
Odit, cumq; manu temeraria tela, sagittas.
Collapsamq; fouet, seraq; ope vincere fata
Nititur, & medicas exercet inaniter artes.
620 Quæ post, quã frustra tentata, rogumq; parari
Vidit, & arsuros supremis ignibus artus,
Tum vero gemitus (neq; enim cœlestia tingi
Ora licet lachrymis) alto de corde petitos
Edidit, haud aliter, quã cum spectante iuuenca
625 Lactentis vituli dextra libratus ab aure
Tempora discussit claro caua malleus ictu.
Vt tamen ingratos in pectora fudit odores,
Et dedit amplexus, iniustaq; busta peregit,
Non tulit in cineres labi sua Phœbus eosdem
630 Semina, sed natum flammis, vteroq; parentis
Eripuit, geminiq; tulit Chironis in antrum,
Sperantemq; sibi non falsæ præmia linguæ,
Inter aues albas vetuit consistere coruum.
Semifer interea diuinæ stirpis alumno

Lætus erat, mixtoq; oneri gaudebat honore. 635
Ecce venit rutilis humeros protecta capillis
Filia Centauri, quã quondam nympha Caici
Fluminis in rapidi ripis enixa vocauit
Ocyroen. non hæc artes contenta paternas
Edidicisse fuit. fatorum arcana canebat. 640
Ergo vbi vaticinos concepit mente furores,
Iucaluitq; deo, quem clausum pectore habebat,
Aspicit infantem, totiq; salutifer orbi
Cresce puer dixit. tibi se mortalia sæpe
Corpora debebũt. animas tibi reddere ademptas 645
Fas erit, idq; semel dis indignantibus ausus
Posse dare hoc iterum flamma prohibebere auita.
Aeq; deo corpus fies exangue, deusq;,
Qui modo corpus eras, & bis tua fata nouabis.
Tu quoq; care pater non iam mortalis, & æuis 645
Omnibus vt maneas nascendi lege creatus,
Posse mori cupies tum, cum cruciabere diræ
Sanguine serpentis per saucia membra recepto.
Teq; ex æterno patientem numina mortis 650
Efficient, triplicesq; deæ tua fila resoluent.
Restabat fatis aliquid, suspirat ab imis
Pectoribus, lachrymæq; genis labuntur abortæ,
Atq; ita, præuertunt me, inquit, mea fata, vetorq;
Plura loqui, vocisq; meæ præcluditur vsus. 655
Non fuerant artes tanti, quæ numinis iram
Contraxere mihi. mallem nescisse futura.
Iam mihi subduci facies humana videtur,
Iam cibus herba placet, iam latis currere campis
Impetus est. in equam, cognataq; pectora vertor. 660
Tota tamẽ quare? pater est mihi nempe biformis.

Talia dicenti pars est extrema querelæ
Intellecta parum, confusaq; verba fuerunt.
Mox nec verba quidē, nec equæ sonus ille videtur,
Sed simulantis equam, paruoq; in tempore certos
670 Edidit hinnitus, & brachia mouit in herbas.
Tum digiti coeunt, & quinos alligat vngues
Perpetuo cornu leuis vngula, crescit & oris,
Et colli spacium, longæ pars maxima pallæ
Cauda fit, vtq; vagi crines per colla iacebant,
675 In dextras abiere iubas, pariterq; nouata est
Et vox, & facies, nomen quoq; monstra dederunt.
Flebat, opemq; tuam frustra Philyrius heros
Delphice poscebat, nam nec rescindere magni
Iussa Iouis poteras, nec, si rescindere posses,
680 Tunc aderas, Elim, Messeniaq; arua colebas.
Illud erat tempus, quo te pastoria pellis
Texit, onusq; fuit baculus sylueſtris oliuæ,
Alterius, dispar septenis Fistula cannis.
Dumq; amor est curæ, dum te tua fistula mulcet,
685 Incustoditæ Pylios memorantur in agros
Processisse boues, videt has Atlantide Maia
Natus, & arte sua syluis occultat abactas.
Senserat hoc furtum nemo, nisi natus in illo
Rure senex. Battum vicinia tota vocabat.
690 Diuitis hic saltus, herbosaq; pascua Nelei,
Nobiliumq; greges custos seruabat equarum.
Hunc timuit, blandaq; manu seduxit, & illi
Quisquis es hospes, ait, si forte armenta requiret
Hæc aliquis, vidisse nega, neu gratia facto
695 Nulla rependatur, nitidā cape præmia vaccam.
Et dedit, accepta, voces has reddidit hospes,

Tutus eas, lapis iste prius tua furta loquetur,
Et lapidem ostendit, simulat Ioue natus abire.
Mox redit, & versa pariter cum voce figura,
Rustice vidisti si quas hoc limite, dixit, 700
Ire boues, fer opem, furtoq; silentia deme.
Iuncta suo pariter dabitur tibi fœmina Tauro.
At senior post, quam est merces geminata, sub illis
Montibus inquit, erant, & erāt sub montibus illis.
Risit Atlantiades, & me mihi perfide prodis: 705
Me mihi prodis, ait: perituraq; pectora vertit
In durum silicem, qui nunc quoq; dicitur index,
Inq; nihil merito vetus est infamia saxo.
Hinc se sustulerat paribus Caducifer alis,
Munychiosq; volans agros, gratamq; Mineruæ 710
Despiciebat humum, culticq; arbusta Lycæi.
Illa forte die castæ de more puellæ
Vertice supposito festas in Palladis arces
Pura coronatis portabant sacra canistris.
Inde reuertentes deus aspicit ales, itercq; 715
Non agit in rectum, sed in orbem curuat eūdem.
Vt volucris visis rapidissima miluius extis,
Dum timet, & densi circunstant sacra ministri,
Flectitur in gyrum, nec longius audet abire,
Spemq; suam motis auidus circumuolat alis, 720
Sic super actæas agilis Cyllenius arces
Inclinat cursus, & easdem circinat auras.
Quanto splendidior, quam cætera sydera fulget
Lucifer, & quanto, quam Lucifer aurea Phœbe,
Tanto virginibus præstantior omnibus Herse 725
Ibat, eratq; decus pompæ, comitumq; suarum.
Obstupuit forma Ioue natus, & æthere pendens

Non secus exarsit, quã cum balearica plumbum
Funda iacit, volat illud, & incandescit eundo,
730 Et quos non habuit, sub nubibus inuenit ignes.
Vertit iter, cœlocq; petit diuersa relicto,
Nec se dissimulat. tanta est fiducia formæ,
Quæ quanquã iusta est, cura tamẽ adiuuat illam,
Permulcetq; comas, chlamydẽq; vt pendeat apte
735 Collocat, vt lymbus, totumq; appareat aurum.
Vt teres in dextra, qua somnos ducit, & arcet
Virga sit, vt tersis niteant talaria plantis.
Pars secreta domus ebore, & testudine cultos
Tres habuit thalamos, quorũ tu Pandrose dextrũ,
740 Aglauros leuum, medium possederat Herse.
Quæ tenuit leuum, venientem prima notauit
Mercurium, nomenq; dei scitarier ausa est,
Et causam aduentus, cui sic respondit Atlantis,
Pleionesq; nepos, ego sum qui iussa per auras
745 Verba patris porto, pater est mihi Iuppiter ipse.
Nec fingam causas, tu tantum fida sorori
Esse velis, prolisq; meæ matertera dici.
Herse causa viæ est, faueas, oramus amanti.
Aspicit hunc oculis isdem, quibus abdita nuper
750 Viderat Aglauros flauæ secreta Mineruæ,
Procq; ministerio magni sibi ponderis aurum
Postulat, interea tectis excedere cogit.
Vertit ad hanc torui dea bellica luminis orbes,
Et tanto penitus traxit suspiria motu,
755 Vt pariter pectus, positumq; in pectore forti
Aegida concuteret. subit hanc arcana profana
Detexisse manu tum, cum sine matre creatam
Lemniacam stirpem contra data fœdera vidit,

Ingratamq; deo fore iam, ingratamq; sorori,
Et ditem sumpto, quod auara poposcerat, auro. 760
Protinus inuidiæ nigro squallentia tabo
Tecta petit, domus est imis in vallibus antri
Abdita, sole carens, non vlli peruia vento,
Tristis, & ignaui plenissima frigoris, & quæ
Igne vacet semper, caligine semper abundet. 765
Huc vbi peruenit bello metuenda virago,
Constitit ante domũ, (neq; enim succedere tectis
Fas habet,) & postes extrema cuspide pulsat.
Concussæ patuere fores, videt intus edentem
Vipereas carnes vitiorum alimenta suorum 770
Inuidiam, visaq; oculos auertit, at illa
Surgit humo pigre, semesarumq; reliquit
Corpora serpentum, passuq; incedit inerti.
Vtq; deam vidit, formaq;, armisq; decoram,
Ingemuit, vultumq; deæ ad suspiria duxit. 775
Pallor in ore sedet, macies in corpore toto,
Nusquam recta acies, liuent rubigine dentes,
Pectora felle virent, lingua est suffusa veneno,
Risus abest, nisi quem visi fecere dolores,
Nec fruitur somno vigilantibus excita curis, 780
Sed videt ingratos, intabescitq; videndo
Successus hominum, carpitq;, & carpitur vna,
Supplicium q; suum est, quamuis tamẽ oderit illam,
Talibus affata est breuiter Tritonia dictis,
Infice tabe tua natarum Cecropis vnam, 785
Sicopus est, Aglauros ea est, haud plura locuta
Fugit, & impressa tellurem reppulit hasta.
Illa deam obliquo fugientem lumine cernens
Murmura parua dedit, successorumq; Mineruæ

790 Indoluit, baculumq; capit, quem ſpinea tortum
Vincula cingebant, adopertaq; nubibus atris
Quacunq; ingreditur, florentia proterit arua,
Exuritq; herbas, & ſumma papauera carpit,
Afflatuq; ſuo populos, vrbesq;, domosq;
795 Polluit, & tandem Tritonida conſpicit arcem
Ingeniis, opibusq;, & feſta pace virentem,
Vixq; tenet lachrymas, qa nil lachrymabile cernit.
Sed poſt, quam thalamos intrauit Cæcrope natæ,
Iuſſa facit, pectusq; manu ferrugine tincta
800 Tangit, & hamatis præcordia ſentibus implet,
Inſpiratq; nocens virus, piceumq; per oſſa
Diſſipat, & medio ſpargit pulmone venenum.
Neue mali cauſæ ſpacium per latius errent,
Germanam ante oculos, fortunatumq; ſororis
805 Coniugiũ, pulchraq; deum ſub imagine ponit,
Cunctaq; magna facit, quibus irritata dolore
Cæcropis occulto mordetur, & anxia nocte,
Anxia luce gemit, lentaq; miſerrima tabe
Liquitur, vt glacies incerto ſaucia Sole,
810 Fœlicisq; bonis aliter non vritur Herſes,
Quam cum ſpinoſis ignis ſupponitur herbis,
Quæ neq; dant flãmas, leniq; tepore cremantur.
Sæpe mori voluit, ne quicquam tale videret,
Sæpe velut crimen rigido narrare parenti.
815 Deniq; in aduerſo venientem limine ſedit
Excluſura deum, cui blandimenta, precesq;,
Verbaq; iactanti, mitiſſima deſine, dixit.
Hinc ego me non ſum niſi te motura repulſo.
Stemus ait pacto velox Cyllenius iſto,
820 Cælatasq; fores virga patefecit, at illi

Surgere conanti partes quaſcunq; ſedendo
Flectitur, ignaua nequeunt grauitate moueri.
Illa quidem pugnat recto ſe attollere trunco,
Sed genuũ iunctura riget, frigusq; per vngues
Labitur, & pallent amiſſo ſanguine venæ, 825
Vtq; malum late ſolet immedicabile cancer
Serpere, & illæſas vitiatis addere partes,
Sic lætalis hyems paulatim in pectora venit,
Vitalesq; vias, & reſpiramina claſit.
Nec conata loqui eſt, nec ſi conata fuiſſet, 830
Vocis habebat iter, ſaxum iam colla tenebat,
Oraq; duruerant, ſignumq; exangue ſedebat.
Nec lapis albus erat, ſua mens infecerat illam.
Has vbi verborum pœnas, mentisq; profanæ
Cepit Atlantiades, dictas a Pallade terras 835
Linquit, & ingreditur iactatis æthera pennis.
Seuocat hunc genitor, nec cauſam faſſus amoris
Fide miniſter ait iuſſorum nate meorum
Pelle moram, ſubitoq; celer delabere curſu,
Quæq; tuam matrem tellus a parte ſiniſtra 840
Suſpicit, indigenæ Sidonida nomine dicunt,
Hanc pete, quodq; procul montano gramine paſci
Armentum regale vides, ad littora verte.
Dixit, & expulſi iandudum monte iuuenci
Littora iuſſa petunt, vbi magni filia regis 845
Ludere virginibus Tyriis comitata ſolebat.
Non bene conueniunt, nec in vna ſede morantur
Maieſtas, & amor, ſceptri grauitate relicta
Ille pater, rectorq; deum, cui dextra triſulcis
Ignibus armata eſt, qui nutu concutit orbem, 850
Induitur faciem Tauri, mixtusq; iuuencis

Mugit, & in teneris formosus obambulat herbis,
Quippe color niuis est, quam nec vestigia duri
Calcauere pedis, nec soluit aquaticus auster.
855 Colla toris extant, harmis palearia pendent,
Cornua parua quidem, sed quæ contendere posses
Facta manu, puraq; magis perlucida gemma,
Nullæ in fronte minæ, nec formidabile lumen.
Pacem vultus habet, miratur Agenore nata
860 Quod tam formosus, q; prælia nulla minetur.
Sed quamuis mitem metuit contingere primo,
Mox adit, & flores ad candida porrigit ora.
Gaudet amans, & dum veniat sperata voluptas,
Oscula dat manibus, vix ah, vix cætera differt.
865 Et nunc alludit, viridiq; exultat in herba,
Nunc latus in fuluis niueum deponit arenis,
Paulatimq; metu dempto, modo pectora præbet
Virgine a palpanda manu, modo cornua sertis
Impedienda nouis, ausa est quoq; regia virgo,
870 Nescia quem premeret, tergo considere Tauri.
Tum deus a terra, siccoq; a littore sensim
Falsa pedum primo vestigia ponit in vndis,
Inde abit vlterius, mediiq; per æquora ponti
Fert prædam, pauet hæc, littusq; ablata relictum
875 Respicit, & dextra cornu tenet, altera dorso
Imposita est, tenues sinuantur flamine vestes.

P. OVI. NASO. METAMOR-
PHOSEON LIB. III.